

[Undervisningsministeren.]

den aftale, jeg og de politiske partiers ordførere traf med Danmarks Lærerforening, fremdeles står ved magt. Jeg kan ikke se, at der er foretaget noget som helst siden mødet, som skulle kunne begrunde, at nogen ikke vil føle sig bundet og forpligtet af de aftaler, vi har truffet.

Med hensyn til det spørgsmål, som har været omtalt af flere her i dag, og som også er blevet nævnt af Danmarks Lærerforening, nemlig spørgsmålet om lærere, der uddannes på Ollerup Lærerskole, vil jeg gerne sige et par ord. Det er rigtigt, at dette spørgsmål ikke blev drøftet ved mødet i ministeriet den 15. april, men det har været offentligt diskuteret gennem måneder — og mange andre ting i skolelovsforslaget blev heller ikke drøftet ved denne lejlighed. Man drøftede visse principielle synspunkter, som jeg gik ud fra var betydningsfulde for lærerorganisationerne, og som jeg var indstillet på at vi fra de politiske partiers side skulle vise imødekommenhed over for, synspunkter, der var fremme inden for lærerkredse.

Naturligvis blev ikke alle de ændringsforslag, som skoleudvalget har arbejdet med i vinter, drøftet ved denne lejlighed, men de har igennem måneder været offentligt kendt, og den ordning, der foreslås i folketingsudvalgets betænkning, kan derfor ikke være nogen overraskelse for nogen.

Om det saglige i spørgsmålet om læreruddannelsen i Ollerup vil jeg sige, at det, som foreligger for ministeriet, er, at en række lærere, der er udgået fra skolen i Ollerup, har vist sig at gøre god fyldest i skolearbejdet i den offentlige skole, hvor en del af disse lærere har fået ansættelse som vikarer; ministeriet har også i nogle tilfælde godkendt fast ansættelse af disse lærere. I de sidste 5 år har 20 lærere uddannet på Ollerup Lærerskole søgt ansættelse i den offentlige skole, og i 12 af disse tilfælde har ministeriet dispenseret. Ministeriet har adgang til at dispensere for disse læreres vedkommende. Det, der sker ved det ændringsforslag, som nu er optaget i betænkningen, er, at det fremtidig gøres til betingelse for, at disse lærere kan blive ansat i den offentlige skole, at de aflægger en prøve i 4 hovedfag og derigennem godtgør, at de er kvalificerede til at undervise i den offentlige skole. Ved denne lovbestemmelse

opnås, at i stedet for de mere tilfældige dispensationer, der i overvejende grad må bygge på udtalelser om de pågældende læreres egnethed — udtalelser, som undervisningsministeriet ikke altid har mulighed for helt at kunne vurdere — gøres dispensation nu afhængig af, at de pågældende aflægger en prøve, som tilrettelægges på ministeriets ansvar. Derigennem bliver der skabt større fasthed med hensyn til Olleruplærernes ansættelsesmuligheder i den offentlige skole i fremtiden.

Med hensyn til gymnasieskolen ønsker jeg meget gerne, at gymnasieskolens folk kunne slutte op om skoleforslagene. Det 5-årige gymnasium er ikke noget nyt for mig; jeg kan se den betydning, det har at få en samlet 5-årig undervisning for en del af gymnasiets elever. Det, som har gjort, at man indtil nu ikke under behandlingen af skolelovene i folketinget har sluttet op om det 5-årige gymnasium, er vel nærmest, at man har skønnet, at der måtte være de samme muligheder for landsbyskolens børn for at komme i eksamensskolen og i gymnasiet, som der er for børn, der bor i nærheden af byer, hvor man har et gymnasium. Børn fra gymnasieskolens egne klasser vil efterhånden udgøre en mindre og mindre del af det samlede antal børn, der går ind i den egentlige 3-årige gymnasieuddannelse. Man må nemlig også tage i betragtning den betydning, det har, at børnene ude i landkommunerne kan blive i deres hjem længst muligt i uddannelsesstiden, så gymnasiet til enhver tid må være indstillet på at optage en meget stor del — vel i øjeblikket ca. halvdelen, men man må forudse efterhånden en betydelig større procentdel — af børn fra andre skoler ved indgangen til den egentlige 3-årige gymnasieskole. Ved en fornuftig tilrettelægning af læseplanerne må man være i stand til at indrette sig på en sådan måde, at de første 2 år af realafdelingen i alle skoler kan danne et rimeligt grundlag for den efterfølgende 3-årige gymnasieundervisning.

I de nuværende 3-årige gymnasier kommer et meget betydeligt antal af børnene fra andre skolers mellemskoler, og antallet af børn fra gymnasiets egen mellemskole er efterhånden i mange gymnasier kun lille. Hvor megen betydning det rent praktisk vil få i et planlagt 5-årigt gymnasium,